

Demény Péter

HAJLÉK

mostanában
itt van körülöttem
nem látom
de
érzem
nem hagy
élni
csak élek
nem hagy
levegőt venni
csak éppen
minden
bűnömből
van összerakva
húzza a lelkemet
tépi
marcangolja
hogy neki
életi
soha is
ne volna
bármerre fordulok
őt látom
szememmel
bármerre
szaladnék
őt sejtem
szívemmel
vár de
még nem int
csak lassan
gyötör

hát mi kellene még?
gyöngyeimet
a disznók elé
és fordulván
megtapadt
bennem a sár
nem tudom
van-e erényem
elegendő
van-e erőm
elegendő
de sokszor
csak az
a hit
és hogy itt
mellettem
horkol
a macskám
noémi
a szomszéd
szobában
rakosgat
hallom hogy
szeretnek
és tán
bennem is van
irgalmazz nekem
te kegyetlen
kíméletlen
irgalmatlan
mindenhatóság
negyedrészt
meg felerészt
előbb-utóbb
megemészt
reám gyűltetek
egykori

szeretkezéseim
régi hűtlenségeim
belőlük
gyúrtak össze
te dög
miért nem
tudok
megnyugodni
mi rág
míg végül
elrág
hol vagy
akit reméltem
mennyei jóság
alma
kívül még
de belül
a nyüvek zsinatolnak
adom
magamat
bűzös
pokolnak
akaratlan
de
maradéktalanul
én édes életem
marad örökre
hajlék
talanul